Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 142. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 26-го ЧЕРВНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 26, 1979 No. 142. VOL. LXXXVI.

ВІДБУДЕТЬСЯ ВСЕАМЕРИКАНСЬКА РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ УЧИТЕЛІВ

Ню Йорк. — Президія Шкільної Ради при УККА інформує, що Всеамериканська Конференція Вчителів Шкіл Українознавства при УККА та З'їзд Централі Опікунів Шкіл Українознавства відбудуться в днях 29-го, 30-го червня та 1-го липня ц. р. в Менор коледжі у Дженкінтавні, біля Філядельфії.

Учительська Конференція починається в п'ятницю, 29-го червня, в годині 2:30 спільною сесією, на якій заплановані такі доповіді: „Українське шкільництво на нових місцях поселення", „Сучасна середня школа в совєтській Україні", „Можливості творення сітки англомовних кляс та шкіл у системі рідного шкільництва", а вечором буде висвітлений фільм „Сміливі вчителі" та його обговорення.

У суботу, 30-го червня, від години 9-ої ранку розпочинаються вчительські семінарі по клясах та предметах: дошкілля, англомовні кляси, 1-ша — 3-тя кляси, 4-та — 6-та кляси, 7-ма — 12 кляси по предметах: Мова й література, Культура, історія та географія.

Цього ж дня від 3:30 відбудеться друга спільна сесія — програмово-методичний семінар. Після доповідей, лекцій та під час семінарів буде проведена широка дискусія та обговорення окремих тем.

У 9-ій год. вечора розпочинається бенкет, а від 11-ої — баль.

У неділю, 1-го липня, відбудеться Служба Божа в 8-ій год., а від 9-ої ранку продовження Вчительської Конференції: Спільна сесія, на якій будуть поставлені та обговорені такі теми: „Аналіза завваг до програм", „Вишкіл вчителя українознавства", „Заходи Централі опікунів щодо вдержання української мови в родинному обіході", „Роля батьківських Комітетів та батьків щодо збереження української мови в школі та вдома".

Після обіду, від 1:30 до 4:00, знову відбудеться спільна сесія, на якій заплановані інформативна доповідь про працю Шкільної Ради, обговорення підсумків конференції та плянів на майбутнє.

БІЛИЙ ДІМ ЗДОБУВ ПЕРЕМОГУ ЩОДО ПАНАМСЬКОГО КАНАЛУ, ПОТЕРПІВ ПОРАЗКУ У ГОЛОСУВАННІ НАД ДОПОМОГОЮ ТУРЕЧЧИНІ

Вашінгтон. — Уряд президента Джіммі Картера здобув значну перемогу в Палаті Репрезентантів у голосуванні над справою затвердження договору щодо Панамського каналу, яке відбулося в четвер, 21-го червня. Дебати над цим законом вказують, що справа Панамського каналу все ще викликує гарячі емоції серед багатьох конгресменів і американських громадян взагалі. Наприклад, конгресмен Роберт Е. Бавман, републіканець з Меріленду заявив, що чергове голосування в користь уряду, з вислідом 224 до 202, може негативно відбитись на чергових виборах і багато конгресменів можуть втратити свої місця в Палаті Репрезентантів.

У голосуванні над справою допомоги Туреччині уряд потерпів поразку, бо велика більшість конгресменів не погоджувалась з пропозицією Білого Дому, щоб Туреччині признати 50 мільйонову допомогу у формі дотації. Як відомо, президент Картер запропонував надати цю допомогу для Туреччини у зв'язку з її дуже тяжким економічним станом і цю пропозицію вже раніше схвалив Сенат. Палата Репрезентантів, однак, голосами 303 проти 107 відкинула рекомендацію уряду, пропонуючи, щоб 50 мільйонів долярів були уділені Туреччині у формі позички, а не у формі дотації. Політичні спостерігачі однак твердять, що Білий Дім, не зважаючи на вислід голосування, надіється на позитивне полагодження цієї важливої справи шляхом обопільного узгіднення різниць між Палатою і Сенатом.

Голосування над цією справою віддзеркалює все ще велике обурення Греції поведінкою Туреччини і піддержку для грецької справи зі сторони американців грецького походження та їхніх приятелів. Деякі конгресмени в дискусії відмічували, що Туреччина продовжує держати свої військові частини у великій частині Кипру, а турецький уряд відмовляється від ведення серйозних переговорів від часу, коли Конгрес в минулому році зняв ембарго на доставу зброї для Туреччини. Чатина конгресменів протурецького наставлення оспорювала закиди, висунені проти Туреччини, і наводила аргументи, що ця країна відіграє важливу ролю в Північно-Атлантійському Оборонному Союзі (НАТО). Вони звертали увагу, що в теперішній економічній ситуації Туреччина ледве чи буде спроможна повернути позичку в сумі 50 мільйонів долярів. Виглядало, однак, що більшість конгресменів схилялись до думки, що треба стосовувати на тиск на Анкару.

Відмова дотації Туреччині може мати в теперішній ситуації непередбачені наслідки. Уряд президента Картера веде якраз тепер переговори з прем'єром турецького уряду Ачевітом, щоб добитись дозволу на полети американських розвідувальних літаків „Ю-2" над турецькою територією, з метою перевірки додержання Совєтським Союзом договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), підписаного 18-го червня у Відні президентом Картером і совєтським лідером Леонідом І. Брежнєвим. Туреччина покищо не погоджувалась на полети, кажучи, що потрібно на це згоди Совєтського Союзу. Президент Картер говорив про цю справу з Леонідом Брежнєвим у Відні, але розмови не принесли покищо позитивних результатів. У виді цих заходів, кажуть політичні спостерігачі, уряд президента Картера опинився у дуже незручній ситуації.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ПЕРЕГОВОРЮЄ З ЯПОНСЬКИМИ ЛІДЕРАМИ, ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ВЕРШИННОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Президент Джіммі Картер під час привітальної церемонії в Токіо

Токіо, Японія. — Президент Джіммі Картер, який у неділю, 24-го червня, прибув сюди з дружиною Розалин, дочкою Еймі, державним секретарем Сайрусом Венсом, секретарем скарбу Майкелом Блументолом, секретарем енергетики Джеймсом Шлесінджером та іншими членами уряду ЗСА, щоб в четвер і п'ятницю цього тижня взяти участь у вершинній конференції 7-ох індустріялізованих потуг вільного світу, у понеділок, 25-го червня, відбув нараду з японським прем'єром Масайоші Огірою, під час якої обидва державні мужі обговорювали енергетичну кризу, зокрема брак нафтових продуктів.

Президента Картера і цілу американську делегацію вітав японський імператор Гірогіто, висловлюючи надію, що відвідини Президента спричиняться до навіть кращих американсько-японських відносин, як теж побажав успіхів під час вершинної економічної конференції, в якій крім представників ЗСА та Японії беруть також участь лідери Канади, Британії, Франції, Західної Німеччини та Італії. Як передбачають спостерігачі, енергетична проблема буде однією з головних тем нарад під час вершинної конференції, але провідники вільного світу обговорюватимуть також інші спільні економічні проблеми, зокрема торговельні справи, інфляцію, допомогу країнам „третього світу" тощо.

Під час свого перебування на Далекому Сході президент Картер відвідає теж Південну Корею, щоб перевірити справу запланованого відтягнення з тієї країни американських піхотинних частин. Як відомо, Президент плянував відтягнути з тієї азійської країни біля 35,000 американських фронтовиків, але в той же час скрипіти летунські з'єднання ЗСА. Однак, з уваги на те, що розвідка виявила, що комуністична Північна Корея має більше війська, ніж раніше думалось, президент Картер ще в кінці минулого року припинив дальше відтягнення американських піхотинців. Тепер він плянує особисто перевірити ситуацію.

Після економічної конференції та відвідин Південної Кореї, президент Картер і його родина відлетять до Гонолюлю, Гаваї, де перебуватимуть кілька днів і де відзначать річницю незалежности ЗСА, тобто Четвертого Липня.

„УКРАЇНСЬКА ГЕЛЬСІНКСЬКА ГРУПА ПІД СЕРЙОЗНОЮ ЗАГРОЗОЮ" — ПОВІДОМЛЯЄ НОВИЙ ВИПУСК ІІ „ІНФОРМАЦІЙНОГО БЮЛЕТЕНЯ"

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — „1979 рік — критичний рік для діяльности Групи Гельсінкі. Саме її існування поставлене під загрозу арештів та засуджения, притягання до відповідальности під різними приводами та статтями Кримінального Кодексу УРСР — читаємо в новому, позачерговому, по суті четвертому, випуску „Інформаційного Бюлетеня" Української Гельсінкської групи, що нещодавно прийшов за кордон і є адресований голові Представництва Цієї Групи за кордоном, ген. Петрові Григоренкові. Цей випуск має 27 сторінок машинопису і подає інформації про події в Україні за перші три місяці цього року, передусім про широко застосовувані репресії з боку органів КГБ у відношенні до членів Української Гельсінкської групи, її прихильників та взагалі інакодумців.

У цьому числі „Інформаційного Бюлетеня" знаходяться зокрема ширші розповіді про такі, частинно вже відомі справи, як арешт Олеся Бердника, обшуки у квартирі Юрія Бадзя (арештованого, як пізніше повідомлено, 23-го квітня) та його дружини Світлани Кириченко; про обшуки у зв'язку з арештом О. Бердника, що їх перевели органи КГБ у Києві, Васильків Київської області, в Долині та Коломиї Івано-Франківської області. Далі розповідається про обшук у квартирі нового члена Гельсінкської групи Юрія Литвина та про вилучення таких самвидавних документів як праця Литвина „Радянська держава і радянська робітнича кляса", проєкт листа до дружини президента Картера, Розалін Картер, від групи дружин і матерів ув'язнених та переслідуваних інакодумців, проєкт листа-привітання від Української Гельсінкської групи, а теж вірші Ю. Литвина. Юрій Литвин був уже попередньо караний за інакодумство, точніше, в 1955 році його засудили на 10 років таборів, а в 1974 на 3 роки. Таким чином він перебув 13 років в ув'язненні; його звільнено в листопаді 1977 року.

Багато місця у цьому випуску „Інформаційного Бюлетеня" присвячено українському історикові і поетові Михайлові Мельниковї, який як відомо, вчинив самогубство в березні ц. р., після безперервного цькування і переслідування з боку КГБ.

М. Мельник народився у 1941 році в селі Ординці на Вінниччині. В 1960-1970-их роках він став активним учасником тодішнього руху молодого українського покоління в обороні українських національних інтересів, працюючи рівночасно аспірантом в Інституті історії Академії Наук УССР. У 1971 році його звільнили з Інституту, обвинувачуючи в тому, що 22-го травня в Шевченківські роковини, він читав поезії під пам'ятником Шевченка, за що його засудили на 15 днів арешту, мовляв, за „хуліганство". Пізніше Мельник учительовав у Києві, а коли утворено Українську Гельсінкську групу, він підтримував з нею тісні зв'язки. Похорони Мельника відбулися 12-го березня в селі Погребі. Вони мали маніфестаційний характер, незалежно від того, що органи КГБ намагалися до цього не допустити.

Окрему частину „Інформаційного Бюлетеня" творить „Протест" Оксани Мешко, адресований першому секретареві ЦК КПУ В. Щербицькому, генеральному прокуророві СССР Р. Руденкові, прокуророві УССР Глухові та голові українського відділення Комітету Миру, письменникові Олексеві Гончареві. Цей „Протест" — це з'ясування безперервних репресій і насильств органів КГБ у відношенні до авторки та вимога їх припинити. О. Мешко розповідає про обшук, який відбувся в її квартирі з 6-го на 7-го березня та перераховує безправно вилучені у неї матеріяли.

У цьому випуску знаходимо ще інші інформації про обшуки, арешти та попередження, спрямовані проти українців у різних місцевостях України, а також нові повідомлення про окремих українських політв'язнів. Цей випуск „Інформаційного Бюлетеня" появиться окремим виданням у „Зошитах самвидаву" у в-ві „Сучасність". У цьому ж видавництві появиться збірка тюремних поезій Миколи Руденка, що поширюють з у самвидаві і останньо продісталися на Захід.

Співачка О. Бринь розповідає про свої пляни на найближчу осінь

Співачка Оксана Бринь (зліва) та ред. Любов Коленська під час розмови в редакції „Свободи".

Джерзі Сіти, Н. Дж. (Л. К.) — Недавно тут до приміщень Головної Канцелярії УНСоюзу і В-ва „Свобода" прибула з Міннеаполісу, Мінн. відома співачка, сопрано Оксана Бринь, щоб поділитись із редакторами своїм плянуванням на найближче майбутнє, щоб розповісти про її недавні концертові виступи, де вона співала зі симфонічними та камерними оркестрами і при супроводі фортепіяна.

У Міннесоті, де п-і О. Бринь замешкує вже 25 років, вона проявляє живу активність у різних ділянках мистецької праці. У 1977 році вона виконувала сольову партію у „Мiсса Солемніс" Бетговена, у 1978 році вона виступала з 300-членним мішаним хором і з симфонічною оркестрою співаючи сольо у Дев'ятій симфонії" Бетговена. У січні ц. р. тут, у рамках чеського фестивалю, О. Бринь виступила з вокальним концертом. Роз'їжджаючи також по Америці і Канаді з концертовим турне, вона співала в Ню Йорку в Карнегі Голл і в Українському Інституті Америки, а також виконувала ролю Одарки зі „Запорожця за Дунаєм" Гулака Артемовського у Вінніпезі, Канада. На протязі своїх років перебування у Міннесоті п-і О. Бринь виступала у різних театрах, один з них — це знаний Гатрі театр.

Ще одніею ділянкою мистецької праці п-і О. Бринь, що її вона вважає за дуже важливу у духовому і фізичному розвоєві людини — це виклади голосової культури, що включає: спів, розмову, вимову і проєкцію голосу. Ці лекції відбуваються у МекФейл Сентр Перформінг Артс в Міннеаполісі у Загальному Відділі Освіти при Міннесотському університеті. Саме й в плянуванних співачки, як вона про це розповіла, — роз'їздити найближчої осені по Америці і Канаді, щоб давати вокальні семінари, приватні вокальні консультації, щоб навчити подачі голосу в розмові і співі. „Бож культура голосу, — сказала п-і О. Бринь, — є дуже важлива для здоров'я людини. Байдуже чи вона використ...

(Закінчення на стор. 4)

Віцепрезидент В. Мондейл відвідає КНР в серпні

Вашінгтон. — Білий Дім подав до відома у четвер, 21-го червня, що віцепрезидент Волтер Мондейл відвідає Китайську Народну Республіку під кінець серпня ц. р., як особистий представник президента Джіммі Картера. Повідомлюючи про відвідини, Джоді Повелл, пресовий секретар президента Картера, сказав, що віцепрезидент Мондейл відвідає кілька міст в комуністичному Китаї та відбуде ряд розмов з представниками уряду КНР „на різні теми". Точної дати поїздки ще не встановлено.

МИКОЛУ ЛІВИЦЬКОГО ПЕРЕОБРАНО НА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ, ВОЛОДИМИР БІЛЯЇВ СТАВ ГОЛОВОЮ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ, А ТЕОФІЛЬ ЛЕОНТІЙ ПРЕМ'ЄРОМ УРЯДУ

Мюнхен, 14-17 червня 1979 р. — Як інформує щоденник „Америка", у четвер 14-го червня в залі української католицької церкви Св. ап. Андрія Первозванного розпочала свої наради 8-ма Сесія УНРади. Участь в сесії взяли 52 члени (45 особисто, а 7 через передання голосів згідно приписів зобов'язуючого регуляміну.

О год. 11-ій Президент УНР Микола Лівицький відкрив сесію привітальним словом, а пізніше Голова уряду УНР д-р Теофіль Леонтій відчитав декрет президента про скликання 8-ої сесії. Далі слідували молитви архиєпископа УПАЦ Ореста та єпископа УКЦ в Німеччині Кир Платона. Відчитано письмові привітання від Його Блаженства Блаженнішого Патріярха Йосифа з патріяршим благословенням для сесії, митрополитів УАПЦ Мстислава та УГПЦ Андрія, єпископа Кир Ісидора Борецького (УКЦ) та єпископа з Канади та апостольського екзарха для українців католиків в Західній Европі єпископа Кир Мирослава Марусина. Далі заслухано усні привітання від Проводу ОУН (р) (д-р Г. Васькович),

Президент Микола Лівицький

Голова УНР Володимир Біляїв

Прем'єр Теофіль Леонтій

Т-ва Прих. ДЦ УНР в Канаді (п. С. Мокрій), Т-ва Прих ДЦ УНР у Вюртембергу (п. Бабенко), Об'єднання Письменників „Слово" (п. Улас Самчук), часопису „Християнський голос" (п. Ф. Кордуба), УТГІ (п. інж. Г. Комаринський). Світського Апостоляту Жінок в Німеччині (п-і Вінтоняк). Багато письмових привітів від центральних, громадських, політичних організацій відчитував під час сесії заступник голови уряду УНР п. мгр А. Мельник.

Після привітів сесія вибрала президію в складі: В. Біляїв — голова, д-р А. Олесюк — заст. гол. та п. О. Бондарівський і п-і Р. Потер — секретарі. Словом президента М. Лівицького про стан української визвольної справи, стан в Україні та в ДЦ УНР закінчилось раніше засідання сесії.

У сесії взяли участь чотири політичні партії з трьома голосами кожна (УНДС, УРДП, УНДО та УСП).

Виборчий сектор репрезентували 24 делегати, а номінований сектор 16 делегатів. 43 члени УНРади — чоловіки, а 9 — жінки. На сесію члени прибули з таких країн: ЗСА—18, Канада—12, Німеччина—10, Англія — 4, Аргентина—2, Бельгія—1, Італія—1, Швайцарія—1. На 8-ій Сесії взяли участь — як обсерватори-представники ОУН(р) в особах панів ред. С. Мудрика, д-ра Т. Васьковича та ред. А. Гайдамаки.

У неділю по полудні відбулась перша Конференція Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР.

У третьому дні нарад 8-ої Сесії УНРади вибрано керівні органи УНРеспубліки (в екзилі) та УНРади: Президент УНРеспубліки (в

(Закінчення на стор. 4)

Сенатор Бейкер не піддержуватиме САЛТ II без поправок

Вашінгтон. — Сенатор Говард Г. Бейкер, лідер Републіканської меншости в Сенаті, заявив президентові Джіммі Картерові в кінці минулого тижня, що він не може підтримувати договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), підписаного у Відні 18-го червня ц. р. без належних додатків.

Президент запросив сенатора Бейкера до Білого Дому на чергову розмову на тему САЛТ II. Після зустрічі він, зустрівшись з кореспондентами заявив, що президент Картер, правдоподібно, хотів би ратифікації Сенатом цього договору без жадних додатків і що Президент не дав згоди щодо внесення будь-яких змін до цього документу, підписаного ним і совєтським лідером Леонідом Брежнєвим в Австрії.

Ходять спекулятивні поголоски, що сенатор Бейкер, який плянує у пізніших місяцях цього року проголосити свою кандидатуру на президента ЗСА з Републіканської партії, бажає бути посередником між Білим Домом і Сенатом, щоб довести до ратифікації договору САЛТ II. Сенатор з Теннесі оминає слово „посередник", але заявляє, що якщо б він і президент Картер погодились на якийсь додаток до договору то він радо співпрацював би відносно його схвалення. При тому сенатор Бейкер підкреслив, що не вірить, що Білий Дім може сьогодні рахувати на дві третіх голосів в Сенаті потрібних для ратифікації договору без жадного додатку.

ЧЕРВЕНЬ — МІСЯЦЬ ЗБІРКИ НА СКВУ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 191

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

А де їхня гуманність?

Здається, як давнім є людство, так давньою є проблема втікачів. Одні покидають свої країни з економічних причин, інші з релігійних, ще інші втікають перед утисками режимів, які панують у їхніх країнах, своєю втечею протестуючи проти знущання над людьми, проти непошанування прав людини, обмеження свободи думки, вислову, заборони друкованого слова, порушення національних та інших прав.

Ми були свідками великої трагедії втікачів під час Другої світової війни й після неї, коли сотні тисяч осіб, втікаючи від національних, політичних і релігійних переслідувань, переважно в комуно-московській імперії, переживали велику особисту трагедію, побіч трагедії їхніх народів, які опинилися під окупацією Москви і були наражені на терор, вивози, ув'язнення, концтабори, на масове винищування, а останньо також на найжорстокіші тортури у так званих психіятричних заведеннях КГБ, що, на думку багатьох політичних аналітиків і фахівців-психологів, є найгрізнішим виміром кари, яку може придумати людина.

Правда, відношення Заходу до масової хвилі втікачів зі Сходу було людяне. До життя були покликані такі харитативні установи і організації, як УНРА, ІРО, ІЦЕМ; ними опікувався високий комісар Об'єднаних Націй і все це дещо злагіднювало біль, який залишався в душах тих, що з тих чи інших причин були змушені залишити свою батьківщину.

Натомість сьогодні тисячі, а може вже й сотні тисяч осіб, які втікають перед комуністичним терором з В'єтнаму, Камбоджі, Ляосу й інших країн, не знаходять належного зрозуміння в світі, майже ніхто їх не хоче прийняти, не говорячи про те, що крім кількох держав і Об'єднаних Націй, ніхто не займається розв'язкою цієї тяжкої проблеми. З'єднані Стейти Америки, після зайняття комуністами цілого В'єтнаму, війни у Камбоджі, упадку режиму Сувани Фуми у Ляосі, прийняли до своєї країни понад 250,000 втікачів з Індокитаю. Але цією цифрою ще далеко не розв'язано самої проблеми. Втікачів збирається чимраз більше, вони заповняють переселенчі табори в Тайлянді, Малязії, де вони перебувають тимчасово, а решта — тисячі їх, а саме, діти, старики, немічні, жінки, шкільна дітвора, творять так звані „плаваючі острови", бо живуть дослівно на човнах, тому що жадна країна не хоче погодитися на їхнє прийняття. І знову ж таки ЗСА погодились перевозити з цих „людей із човнів" по 7,000 кожного місяця до Америки. Але це вже скрайність, бо й ця країна має свої важкі нерозв'язані економічні проблеми. 50,000 втікачів прийняла Франція, Австралія — 19,000, Канада — 11,000, Західня Німеччина — 3,000. Дехто думає, що Канада і Австралія повинні прийняти більшу кількість втікачів, але ніхто не застановляється над тим, що на переселенні проблема не кінчається, бо втікачами треба далі опікуватись і ввести їх в нове оточення.

Цілком байдужо — адже втікачі є з комуністичних каїн — до розв'язки проблеми втікачів поставились комуністичні країни, зокрема комуно-московська імперія зі своїми сателітами, які на кожному кроці говорять про „великий гуманізм соціялістичних країн", про розв'язане робітниче питання. Дуже холодно відносяться до втікачів країни „третього світу", які на своїй конференції в Шрі Лянка навіть не порушували цього трагічного питання, так ніби воно й не існує у світі. Чи може в них інша етика, чи може розголошені їхньою пропагандою гасла про велику гуманність є звичайним фарсом для замилювання очей тих, які ще не познайомлені з їхніми режимами?

Таку поведінку комуністичних країн треба гостро наталврувати, говорити про це в усіх обширах світу, зокрема на форумах міжнародних організацій, щоб вповні розкрити їхню диявольську істоту, яку вони стараються прикривати овечою шкірою. Треба, як каже недавно звільнений із совєтських катівень Валентин Мороз, більше хрестоносних походів, бо комуністичні фальші треба поборювати на кожному кроці.

Гаррій Імас

КОЛИ НЕ УСМІХАЄТЬСЯ ВЕДМЕДИК

Чим менше часу залишається до відкриття Олімпійських Ігрищ у Москві, тим більше зростає стурбованість керівників урядових, спортивних, господарських організацій. Адже з різних міст, де відбуватимуться змагання, надходять тривожні сигнали. Однак цього разу ми не будемо розповідати про огріхи реконструкції вже діючих споруд або про факти безгосподарности на будівництві комплексів, де проходитимуть найвідповідальніші зустрічі спортсменів усього світу. Розповімо про інше. Як розраховують у Москві, Олімпіяда має сприяти поповненню валютних фондів країни. Для цього вже випущені срібні, золоті й навіть платинові пам'ятні монети. Правда, в обігу їх майже не видно: банкам та іншим фінансовим органам дана вказівка чекати олімпійського липня. Промисловість, торговельна мережа та сфера послуг мають запрошувати чимало вітчизняної продукції з емблемою Олімпіяди, яка продаватиметься іноземцям на валюту. Саме її якість сьогодні викликає серйозні побоювання у Москві та Києві. Прикладів чимало.

Загляньмо хоча б до недавно відкритого у столиці України київського магазину „Олімпійський сувенір". Його емблема вже добре знайома — симпатичний усміхнений ведмедик. Світлові ефекти, вітрини, які так щедро розписала „Робітнича газета", лічильні касові машинки „Електроніка", дзеркала — ці та інші атрибути, звичні для нормального магазину на Заході, сприймаються як святкова олімпійська новинка. Але навряд чи світлова вітрина взмозі приховати недоскалість виставлених у магазині товарів з олімпійською символікою. Вередливі замки-„блискавки" знову „демонструють" свій примхливий характер на куртках об'єднання, яке носить ім'я республіки „Україна". До того ж ці куртки невиразних бляклих розцвіток. А ось чоловічі сорочки об'єднання „каштан". Може, це нова олімпійська мода, але шви на них перекошені, ґудзиків — і тих не вистачає.

Якщо подивитись на ведмедика, одразу ж видно, що багато промислових підприємств порушують єдиний графічний малюнок олімпійської символіки — одне слово, удосконалюють „ведмедика" хто на що здатний. А той, бідолаха, дивиться на неякісні товари, які має реклямувати, і забуває про свою олімпійську усмішку.

Здавалося, після таких фактів газеті слід було б закликати до поліпшення якости продукції. Однак, очевидно, у Києві та Москві нині існує орієнтир: „Промисловість *повинна* орієнтуватися на кількісний показник випуску виробів з олімпійською символікою" — пише кореспондент „Робітничої газети", який, звичайно, одержав відповідні вказівки керівних організацій.

У цьому пляні мені пригадуються слова кореспондента лондонського „Таймсу" Дейвіда Тейлора, котрий після відвідин совєтського оргкомітету Олімпіяди, дійшов до висновку, що без допомоги іноземних фірм Москва не зможе провести Ігрищ. „Важко навіть уявити собі такий вид продукції — від систем комп'ютерів до безалкогольних напоїв, — який би Москва не хотіла імпортувати для проведення Ігрищ", — писав Тейлор. Совєтська преса, звичайно, спробувала спростувати цей висновок. Алеж факти — уперта річ. Коли ще турбуватися про якість, якщо кількости бракує?

Про те, що у Совєтському Союзі відчувається дефіцит олімпійських товарів, свідчать і слова директора київського магазину „Олімпійський сувенір" В. Нешти, котрий вважає, що їх асортимент ще не вийшов на рівень попиту. І розширити його треба, як мінімум, удвоє. Тим часом у республіці, наприклад, і досі не спромоглися організувати різноманітного випуску навіть такої дрібнички як значок. У київському магазині їх лише... три. Зрозуміло чому. Виготовити значок клопітно, а коштує він порівняно дешево, на ньому багато валюти не заробити. Правда, зараз у Міністерстві місцевої промисловости України вишукують виходи з цього становища. Адже у Совєтському Союзі прийнято із шкіри вилазити, аби одягати рожеві окуляри на очі людей, а тим більше на очі чужинців.

Їх у Києві буде немало. Сюди тільки на футбольний турнір прийдуть близько 50 тисяч болільників, серед яких більше половини з-за кордону. Тож зрозуміло, чому у Москві взято курс на кількісний показник випуску олімпійських виробів. Як завжди, тут прагнуть охопити всіх і кожного пропагандистським впливом. Мовляв, кожний сувенір-значок, шкатулка чи сорочка з національним візерунком — це свідчення так званого совєтського способу життя. Не знаю тільки, чи вдасться знову напустити туману, цього разу олімпійського.

Іванна Савицька

РІК ДИТИНИ Й ЩО ДАЛІ?

Широко запляновані відзначування Року Дитини і виставка дитячої творчости, видаваних книжок, брошур, платівок, конкурси, курси, концерти, пописи, доповіді, драматичні вистави й фестивалі, та врешті — Богослужби й молитви мають засвідчити наше піклування дітьми, нашу журбу за їхнє здорове майбутнє, і нашу пам'ять замучених і мучених дітей на рідній скривавленій землі.

Прекрасні, будуючі вияви уваги до українських дітей.

Та тут насувається, комусь може й утопійна, думка, що саме тепер, коли здорове майбутнє дітей скрізь по цілому світі, так дуже, а дуже захитане браком моралі, браком етичних засад, відсутністю християнських підвалин у щоденному сімейному житті, саме тепер виринає ідеальна нагода з приводу Міжнародного Року Дитини не тільки щедро дарувати, але й, в ім'я любови, відобрати дещо сучасним дітям і молоді.

Загальний занепад здорових моральних підвалин, що колись були основою кожної повноцінної людини, аж надто видний. Наслідки кидаються у вічі, їх не можна не бачити. Бо таки на очах діти й підлітки нашого оточення допускаються злочинів побиття, крадіжок, підпалів, вбивств, проституції. Молодь росте зухвалою, самопевною, готовою до бійки й ножа, до втечі з хати, до бешкетів, бо вона, надихавшись злих прикладів, наслухавшись бунтівничих кличів, (заробляюче передчасно гроші) робиться заскоро самостійною, певною себе домостійною, певною себе, „дорослою".

Виховуючись у публічних школах без навчання релігії в школах, де замість хреста, висить таблиця із статистикою передвчасної вагітности дівчат, зростаючи в дивній добі, де ставлення різдвяних вертепів на прилюдних місцях деяких міст вважається неконституційним ділом, молодь не може не дичіти.

Курення дітей — явище тепер повседневне. Малолітні матері приводять на світ дітей, іноді кидають їх в смітники, вбивають. Ви тільки гляньте в якусь, другої кляси газету, там все те ясно написане, навіть з подробицями. Збудники зла, хочемо цього чи ні, промощують собі шлях сливе до кожної дитини.

Занепад загальної моралі довів до цього, що бути чесною дівчиною у середній школі — тепер вже сором і притока до кпин.

Продаж наркотиків — справа по школах повседневна, курення усякої погані — вияв хлоп'ячої зрілости. Хай тільки спробують вчителі вмішуватись у „не своє діло". Розгукана молодь здібна здемолювати школу, знищити державне майно, знасилувати власних вчительок, побивати до крови вчителів, палити книжки, мордувати і своїм нищівним прикладом розкладати відносно малу частину здорового, дбайливо вирощуваного юнацтва.

І тут необхідно сказати, що українська молодь саме і є отим, дбайливо вирощеним юнацтвом. Ви не найдете українських прізвищ у поліційних рекордах, а коли й трапляються виїмки, то саме вони потребують рук, щоб їм простягнулись назустріч з допомогою з нагоди Року Дитини.

Та ось дивімося, що діється на відтинку здоров'я. Курення цигарок ще недавно широко реклямувала телевізія. Сахариною і аспіриною заїдалося мільйони людей, азбесту ніхто не боявся. Та ось, уряд здоров'я і його відповідні сектори, турбуючись майбутністю людини, припинили продукцію деяких харчових продуктів, зняли з полиць загрозливі хемікалії, деякі шкідливі іграшки, легко запальну білизну, об'явили шкідливість нікотину.

Невже здоров'я тіла цінніше від здоров'я душі? Невже в сучаснім суспільстві немає кому заступитись і кричати на повний голос, — рятуйте душі передчасно постарілих дітей, бо їм загрожує жорстокий моральний ґеноцид.

І саме тепер, із нагоди Міжнародного Року Дитини — невільно прогавити тієї незвичайної нагоди, зрячим невільно мовчати. Дім, церкви (всіх, без виїмків, віровизнань) а далі — міжнародні організації релігійні, жіночі, гуманітарні, допомогові, громадські і всі люди доброї волі, до яких доходять кличі Міжнародного Року Дитини, ставайте фронтом на захист сучасних дітей, що їх, як колись Ірод, вирізує морально в пень сучасна, малоконтрольована, негальмована совістю ні чуттям — система життя.

Утопійна, скажете, ідея, безплідна боротьба з вітряками? А що ж лишається дітям, коли пройде Рік Дитини? Які користі, які рухові прибутки? Подбаймо, щоб хоча слід залишився, що ми клопоталися, що ми таки „билися, — хай хтось і скаже, що з вітряками".

Домагайтеся петиціями, листами, меморандумами, об'єднаною, спільною акцією привернення молитви в публічних школах, привернення науки про Бога. Домагаймося заборони курення по школах, заборони продажу наркотиків під загрозою викинення зі школи. Протестуймо проти передчасного навчан-

(Закінґення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

КОСМІЧНИМИ СЛІДАМИ Е. ДЕНІКЕНА

У статті „Космічні фантазії фон Денікена" („Свобода" ч.119,27-го червня 1973 року, ми описали гіпотезу швайцарського письменника Ериха Денікена, автора популярної книжки „Колісниця Богів", про кількакратні відвідини нашої плянети, в глибокій старині, австронавтами з іншої плянети, які започаткували розвиток цивілізації на землі та прискорили умовий розвиток та інтеліґенцію його населення.

Виявляється, що фон Денікен не залишився самотній із своєю контроверсійною гіпотезою та знайшов своїх побратимів в Америці. Один з них, це — д-р Ірвін Ґінзбурґ, фізик та дослідник старини й біблії. Недавно на книгарських полицях появилась його книжка „Наперед людина, потім Адам", в якій він висуває фантастичну гіпотезу, що перші мешканці раю: Адам та Ева були астронавтами з далеких, надземних просторів, що причалили на землю 6,000 років тому. Вони приїхали в космічнім кораблі, що викликав подив і страх серед примітивного населення землі цього часу, що створили легенду про рай, щоб вияснити цю надприродну подію. Цю легенду потверджують докладно досвіди „Ґенезис" та старинних писань, з яких виходить, що Адам минув 6 плянет, заки причалив на землі, з їх докладним описом, хоча ніхто з мешканців землі не міг тоді знати про те, що поза межами землі існують ще інші світи.

Адам мав жити 930 років тому, а його тіло не розкладалося по смерти, що становить доказ його позаземського походження. Приблизно 6,000 років тому, коли Біблія впроваджує на землю Адама та Еву, наступив гігантичний стрибок в розвитку цивілізації людини Кам'яної Доби. Історія створення світу описана в „Ґенезис" покривається майже на 100 відсотків з найновішою науковою теорією „Биг Бенґ" (Великого зудару), про яку люди в старині могли довідатися тільки від представників заавансованої цивілізації.

Д-р Ґінсбурґ ствердив також, що „Ґенезис" дає нам приголомшливу відповідь на відвічне питання: „Де сини Адама найшли для себе жінки?" Вони найшли їх поміж існуючими вже мешканцями землі.

Докладний опис подорожі крізь надземські простори можна знайти в старинних, єврейських поясненнях до Біблії та вчасних релігійних творах. Вони описують подорож Адама крізь соняшну систему та стверджують, що він причалив на її 7-ій плянеті, на землі замешкалій людьми. Земля, як відомо, становить сьому плянету нашої соняшної системи, коли зближатися із зовнішніх просторів до сонця.

Проте, найдивніше те, що старинні люди не знали телескопів і не могли знати про існування 3-ох найдальших від сонця плянет: Плютона, Нептуна та Урану.

Коли Адам та Ева прийшли на землю, вони принесли зі собою неймовірне багатство знання, що в драматичний спосіб змінило життя людини Кам'яної Доби. Він почав користуватися металами, освоював звірят та творив мистецькі твори. Події в „Ґенезис" починаються від 5,739 року, цебто від початку жидівського календаря. І саме більш менш в тому часі наступив нежданий розвиток цивілізації, згідно з опінією антропологів. І це становить критичний пункт, в якому релігія і знання сходяться разом.

На думку д-ра Ґінсбурґа, колишнього старшого дослідника Ратґерського університету, Адам так дуже різнився від пересічної людини, що він в ніякому випадку не міг бути людського походження.

У „Ґенезисі" 5:5 зустрічаємо одне місце, в якому говориться про те, що Адам жив на землі 930 років, а старинний текст звертає увагу на те, що його тіло, яке не розкладалося по смерті, було покладене в печері. Немає ніякого сумніву в тому, що жадна людина народжена на землі, не могла жити так довго, а по смерти не улягти процесові розкладу. В іншім старовиннім творі находимо згадку про те, що найстарший син Каїна, Енох (гебрейське Ганокг) полетів зі землі космічним кораблем. Всі інші нащадки Адама та їхнє життя описане в Біблії, за вийнятком Еноха. „Ґенезис" 5:23-24 згадує тільки те, що в 365-ім році життя Енох „пішов з Богом, і більше його не було, бо Бог взяв його з собою"... Один старинний текст дає більше деталів про Еноха та його зутик з космічним кораблем. „Направо від Еноха, летіли іскри вогню, наліво, горів вогненний смолоскип, а з усіх сторін він був оточений буревійним виром, вітром та громами". Згаданий текст має кілька тисяч років, але читач, читаючи цей опис, має враження, що це опис сучасної ракети в часі вичалу.

(Закінґення на стор. 4)

Остап Тарнавський

МИКОЛА РУДЕНКО — ПАСКАЛЬ ДОБИ СОЦРЕАЛІЗМУ

(6)

Руденко не тільки змалював перевтілення — оце велике прозріння затисненого в карби догматичного вчення героя — немов би переживання у Паскалевій екстазі — поет виявив своє „вірую", визначив ту віру, що її шукав у житті. У поемі „Хрест" це вірую проголошує Христос:

Нарід — це Бог.
А люди — це клітини
у тілі вищому, якого ти
не здатний бачити. Душа дитини
і розум, котрий обриси мети
наклав на цілу світову безмежність,
щоб нею дихати.
Такий нарід
нікого не поставить у залежність,
батьків не вб'є, не уярмить сиріт.
Згадай: коли вкраїнці брали в рабство
народи інші? На чиїй землі
розбій чинили?
Чесну віру в братство
несли вони на мудрому чолі.
Візьми свій хрест. На ньому Я розп'ятий —
твого народу славне майбуття.
А той, хто зрікся нас —
навік проклятий
порине в морок, в хаос, в небуття.
Візьми свій хрест. Нехай ляга на плечі
важким ярмом, а ти його неси.
У ньому зойк голодної малечі,
жіночі передсмертні голоси.
У ньому — віра, віщий поклик Слова,
твоя корогва, Боже знамено.
У ньому щира українська мова,
де кожна кома — то святе зерно.

І коли Мирон, слухаючи цих піднеслих слів Христа — сивоголового Кобзаря, отого „володаря Думи і володаря Слова, що був єдиним Богом на землі", поставив запитствердження, що він комуніст, Христос відповідає йому:

— невже ж ти не помітив,
що тільки Бог —
це справжній комуніст?
А люди — діти,
нерозумні діти,
які шанують слово не за зміст,
а за його звучання ефемерне.
Це слово мертве спритний Сатана
в народу викраде і так поверне,
що в ньому істини ніхто не взна...

Піднесла хвилина розмови з Богом — хвилина, що вповні відповідає релігійному екстазу Паскаля славної ночі 23 листопада 1654 року. Людина, що пережила таку хвилину, вже не має сумніву — ніякого вороття, у неї сила біблійного пророка, одержимість пізнаною правдою, що її вона мусить бути вірна. Недаром кілька тижнів після написання поеми „Хрест" — в лютому 1976 поет написав нову поему „Я вільний", в якій картає забріхану систему соцреалізму, що перемінила людину в робота:

Ви біороботе без мрії, без горіння —
десь кволий вогник був,
але погас,

говорить поет про своїх колеґ письменників і заявляє:

І холодно в душі, і хмарами відчаю
заволокло мої старечі дні.
Та гляну я на вас — і раптом помічаю:
добродії, ви ж заздрите мені.
Нехай по вашому я тільки божевільний
(не володію відчуттям доби!) —
Я вільний — чуєте?
я нині справді вільний,
а ви — раби.

Руденко в повній свідомості вибрав нову віру, він повірив у Правду, що її пізнав у своїх шуканнях і став по стороні правди. Він розуміє своє становище, він знає, що він вже не молодий

в моєму віці вже кінчали,
а я роблю лиш перший крок;

на 54-му році життя він свідомий того, що йому — ветеранові та ще й інвалідові — пора б відпочити:

вже в тебе випадають зуби —
порозумнішати пора:
сиди тихенько біля груби —
хай рана гоїться стара.

але він знає тепер своє приречення і він відчуває тепер обов'язок тим більше, що в сумлінні пам'ять про втрачені роки на службі фальшивій ідеї:

до лихоліття свого краю
хіба ж не був причетний я.

Він знає, що йому шлях назад не закритий. Треба тільки рішення на міру Бруно, якого він часто згадує в рядках. У пророчистому вірші, що його вислав Руденко в закрученій писульці з тюрми своєму приятелеві-однодумцеві генералові Петрові Григоровичу Григоренкові він пише, характеризуючи знаменито обставини соцреалістичної дійсности:

Так просто все: напишеш каяття —
і роздобудеш право на життя.
Лише десяток слів чи, може, фраз
і все вчорашнє вернеться нараз.
Дерева й квіти в іскорках роси
та за вікном дитячі голоси,
та риба в озері, та в небі птах,
та смак цілунку на твоїх устах,
як свідчення любови й доброти...
І тільки ти — уже будеш не ти!
Похилений, змарнілий від недуг
ти — тільки оболонка, а не дух.
Тепер старі костюми приміряй,
удосконалюй кабінетний рай,
топчи ту ж саму стежку у гаю —
не вернеш душу втрачену свою.
Лише десяток вимучених слів,
які ти у потьмаренні наплів —
і вже тебе нема, а є пітьма,
є у людину сховану тюрма.

Свою долю поета-проповідника Правди, Микола Руденко прийняв як приречення, як одержимі ласкою у біблійному часі ставали пророками за Божим покликанням. У вірші, написаному 13 лютого 1974, в дні, коли видворили письменника Олександра Солженіцина з новітньої абсолютної держави догматичного соцреалізму, поет запитує:

Боже, Ти є в небесах, чи немає?
Вийшовши в поле, молюсь, як завжди,
силі, що землю в долонях тримає —
доброму Богові Сковороди.

Боже! Сьогодні достоту відомо,
чом ти мене ув окопах зберіг:
кривда вернулась до нашого дому,
лихо скребеться на отчий поріг.

Боже! Ти дав мені довгу відпустку
після розп'ять у у гарматнім диму.
Та щоб душа не зотліла на пустку,
все, що належить, я гідно прийму.
Все я прийму, бо повинен, бо мушу.

(Продовження буде)

Про працю Української Ліґи проти Знеславлювання

Українська Ліґа проти Знеславлювання, що її зорганізовано у Філядельфії після висвітлювання фільму „Голокавст", не була, як це деколи у нас буває, тільки солом'яним вогнем, але виявляє послідовну і тривалу діяльність.

Із теперішньої діяльности Ліґи варто згадати таке:

У зв'язку з цим, що у деяких публічних школах висвітлюють тепер фільм „Голокавст", Ліґа виготовила реферат, який опрокидує тенденційні закиди, що їх цей фільм робить загалові українців. Цей реферат був виголошений вперше 15-го травня ц. р. у середній школі у Пенсбурі, біля Левіттавну, Па. У цій школі саме недавно висвітлено фільм „Голокавст" і після цього один учень українець запротестував проти такої протиукраїнської пропаганди. У висліді цього протесту заряд школи погодився дати одну годину на українську відповідь. У зв'язку з цим члени Ліґи Дзвінка Швед (голова Ліґи) і мгр Леся Дяченко відвідали цю школу 15-го травня і Дзвінка Швед виголосила там згаданий вище реферат і опісля представниці Ліґи відповідали на запити учнів.

Цей виступ Ліґи був дуже вдалий. Опісля представниць Ліґи запрошено взяти участь у цілоденному симпозіюмі на тему „Голокавсту", який відбудеться у вище згаданій школі у ще не визначеному дні. Під час цих відвідин представниці Ліґи подарували до шкільної бібліотеки англомовне видання УККомітету: „Українці і жиди. Симпозіюм".

Тому, що всі члени Ліґи працюють і не можуть надто часто пропускати праці, Ліґа не може висилати своїх перелеґентів до усіх шкіл, де висвітлюють фільм „Голокавст", зокрема ж до віддалених від Філядельфії місцевостей. Таких прелеґентів повинні наші громади знаходити між своїми громадянами, а Ліґа може прислати цим прелеґентам згаданий реферат та евентуально деякі інші матеріяли.

Дня 30-го травня ц. р. члени Ліґи перевели лекції про „Голокавст" для учнів найвищої кляси у чотирьох українських цілоденних школах на терені Філядельфії.

Завданням цих лекцій було дати учням, які відходять до середніх шкіл, де евентуально буде висвітлюваний фільм „Голокавст", деяке знання непофальшованих фактів із тієї ділянки.

При цій нагоді варто пригадати, що Ліґа виготовила теж англомовну брошуру про українсько-жидівські взаємини від XУІІ століття посьогодні.

Видання тієї брошури є припізнене із причини браку достаточних фондів і буде зреалізована, коли Ліґа такі фонди здобуде.

Недавно Ліґа одержала згоду 29-ої станції телебачення у Філядельфії на український півгодинний панель на тему „Голокавсту". Із причини літніх вакацій та виїзду деяких намічених панелістів, ця програма відбудеться щойно після літніх вакацій.

Ще минулого року Ліґа почала заходи для включення українознавчих предметів, зокрема української історії у програму філядельфійських публічних і приватних шкіл. Згодом з ініціятиви Ліґи та при її фінансовій допомозі, постала у Філядельфії окрема Комісія.

Із практичних політичних причин ця Комісія, що її очолює тепер д-р Андрій Шуль і до якої входять висококваліфіковані одиниці з педагогічною освітою і досвідом, стала зовсім окремою від Ліґи організацією.

Українська Ліґа проти Знеславлювання є однією з цих активних, динамічних, багатонадійних організацій, що їх створили ідейні одиниці із-поміж нашого молодшого покоління. Ці організації молодих обняли своєю працею ділянки, які дотепер дуже занедбали, або й зовсім не починали над ними працювати наші старші покоління.

Це позитивне, надійне явище зокрема завважуємо на терені Філядельфії.

Я. Татомир

Про дві вдатні імпрези Батьківського Комітету Школи Українознавства Т-ва „Рідна Школа" в Детройті

Дитячий костюмовий баль відбувся старанням Батьківського Комітету в неділю, 4-го лютого ц. р., в залі УАО при вул. Карпентер. Більшість дітей була вдягнена в народних одягах, були теж в масках. Численні танки й хороводи виведено під звуки українських народних пісень, награних на тасьмі Ярославом Петращуком. І вибірка мелодій, і їх передача прецизною електронічною апаратурою були на високому рівні.

Під час балю була теж програма українського живого слова. Під проводом Христини Перел (вона — аранжер і провідник програми) інсценізовано казки Івана Франка „Дідову Ріпку" й „Червону Шапочку". Поставлено також „Гості з міста казок". Виконавцями були наступні учні: Раїса Сливка. Сузетка Фабера, Горацій Соболь, Данко Перел, Марко Перел, Марко Крижанівський. Музичне оформлення — Ярослава Петрущака.

Про вечерю і солодощі подбали численні матері під проводом Ліди Томин. Оксана Сливка зайнялася прикрасою залі, виграшею та приготуванням дитячих несподіванок. Продажем квитків відала невтомна голова Батьківського Комітету мгр Христина Юзич. Хороводами й забавами з дітьми завідували пластунки 10-го Куреня ім. Ольги Кобилянської під проводом курінної Марійки Феденко.

За цілість добре зорганізованого балю відповідав Ярослав Малиновський, імпрезовий референт Батьківського Комітету.

Свято в честь Тараса Шевченка, заходом Батьківського Комітету, відбулося у неділю, 11-го березня ц. р. в залі „Бучер гайскул" у Воррені". Ефектовно виголошене відкриття й привітання гостей мгр Христиною Юзич відразу викликали врочистий настрій, який тривав до кінця вечора.

Програма почалась „Заповітом", що його відспівав учнівський хор під проводом учительки Люби Маринюк. Святкову доповідь про життя і творчість Шевченка прочитала учениця останньої кляси Марія Балтарович. Дві інсценізації, „Кавказу" й „Причинної", у виконанні учнів чотирьох вищих кляс, під проводом артистки К. Бранки-Кривуцької, пройшли з повним успіхом, при пильній увазі слухачів. Поставник обох інсценізацій подбала про те, щоб учні вивчили напам'ять тексти, і щоб виголошували їх зі зрозумінням. Артист Ярко Козак намалював до „Кавказу" величаву декорацію.

Виконавцями були: Марічка й Євген Никифоряки, Юрко Капітанець, Петро Ворик, Андрій Бараник, Мирон Карпій, Мирон і Тарас Скорупи, Павло Михалович, Іван Журківський та ін.

У „Причинній" виведено хороводи Русалок (більша кількість дівчат) під керівництвом хореографа Діяни Омецінський. Костюми Русалок, як теж світляні ефекти й музичний супровід в значній мірі причинились до підвищення мистецького рівня цілої програми.

Пояснення давали Квітослава Швайкун і Марія Феденко. Освітленням сцени зайнявся Роман Федорович а костюми приготовили Лідія Дяків і Галина Калитяк.

Поміж обома інсценізаціями виступила учениця кляси фортепіяна Леся Кізима, виконавши з успіхом Л. Ревуцького „Вальс" і С. Жданова „Прелюд". Учень А. Музичка деклямував вірш О. Марунича „Художники".

У кінцевій частині програми виступили Юні Бандуристи під керівництвом М. Сердюка. Вони виконали разом з хором в'язанку пісень та „Думи мої". Їх вдатному виступові багато допомогла акустична заля і добрі голосники.

Директор Ірина Тарнавська подякувала всім, що допомогли підготувати свято: арт. К. Кривуцькій, Д. Омецінській, учит. Л. Маринюк і д-рові Р. Блюєві. Вечір закінчився відспіванням українського національного гимну.

Осип Сливинський

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ, НІКОЛИ НЕЗАБУТНЬОЇ ДОНІ

бл. п.

МАРУСІ ГОРБАНЬ

(* 11. 15. 1957 — † 6. 29. 1975)

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

ЗА СПОКІЙ ЇЇ ДУШІ

Григорянку (30 Служб Божих) відправить о. Петро Стецюк в Римі.

В п'ятницю, 29-го червня 1979 р. —
о год. 8-ій ранку в церкві св. Андрія;
о год. 7:30 веч. в церкві св. Йосафата, в Пармі, Огайо.

Просимо Друзів і Подруг та Знайомих згадати Покійну в цей день в своїх молитвах.

Мама — КАТЕРИНА
Тато — МИХАЙЛО
Сестра — АННА з мужем і дітьми

З почуттям невіджалуваної втрати, повідомляємо Членство ОДВУ і ІСНО і все Українське Громадянство, що 9-го червня 1979 року відійшов у Вічність

сл. п. Інж.

ВОЛОДИМИР БЕРЕЖАН

бувший голова 2-го Відділу ОДВУ ім. Ольжича в Чікаґо, член багатьох суспільно-громадських організацій.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Горем прибитій Родині, складаємо наші найглибші співчуття.

2-ий ВІДДІЛ ОДВУ ім. ОЛЬЖИЧА в ЧІКАҐО

У ДЕВ'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Найдорожчого МУЖА

бл. п. **ВОЛОДИМИРА ХОЛЕВЧУКА**

будуть відправлені

у неділю, 1 липня 1979 р., о год. 10-ій ранку

СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах П. Д. Марії в Озон Парку, в Ріґо Парку, Н. Й. й Арґентині.

Про молитви за спокій Його душі просить —

дружина МАРІЯ і Родина

Повідомляємо, що наша Найдорожча і Незаступима ДРУЖИНА, МАТИ, БАБУНЯ, СЕСТРА І ТЕТА

сл. п.

ВОЛОДИМИРА зі САФЯНІВ МАРТЮК

відійшла від нас у Вічність, по короткій, але важкій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, 22-го червня 1979 р., на 70-му році свого трудового життя.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ — ПАНАХИДА у похоронному заведенні Насевича у Філядельфії, Па., 26-го червня 1979 р., о год. 8-ій веч., а ПОХОРОН з похоронного заведення в середу, 27-го червня 1979 р., о год. 9-ій ранку до церкви св. Михаїла, а звідси на український православний цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

СИЛЬВЕСТЕР — чоловік
ЗВЕНИСЛАВА ЗАХАРЧУК з чоловіком БОРИСОМ — дочка
ОЛЕНА І ДАНИЛО ЗАХАРЧУК — внуки
МАРІЯ ЛОЗИНСЬКА — сестра
ЛЯРИСА КИЙ з чоловіком МИРОНОМ
АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ і
ДАНУСЯ СІНІЧІЧ з чоловіком ЙОСИФОМ — племінники
Ближча і дальша Родина в Україні, Канаді і Австрії

Центральна Управа Організації Державного Відродження України (ОДВУ)

у глибокому смутку повідомляє своїх Членів та Українське Громадянство, що 18-го червня 1979 року, ненадійно, помер

бл. п.

Д-р ОСИП КОРОПЕЙ

член ОУН, член ОДВУ та бувший містоголова Центральної Управи ОДВУ, член багатьох професійних і громадських організацій.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 22-го червня 1979 р. в похоронному заведенні Литвина в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — в суботу, 23-го червня 1979 року з того ж похоронного заведення на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Високодостойній Дружині, Дітям та всій Родині Покійного висловлюємо найглибші співчуття.

Центральна Управа ОДВУ

Управа Осередку СУМА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку, Н. Й.

в глибокому смутку повідомляє всіх своїх Членів та все Українське Громадянство, що 21-го червня 1979 р., передчасно, відійшла у вічність, довголітня членка і головна виховниця Осередку та учителька Школи Українознавства при Осередку СУМА

св. п. **БОГДАННА СИДОР-ЧАРТОРИЙСЬКА**

ПОХОРОН — в суботу, 23-го червня 1979 року на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

•

Високодостойній Родині Покійної складаємо вислови найщирішого співчуття.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 15-го березня 1979 року в Детройті, Міш., відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

сл. п.

Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ

ГОЛОВА ПРОВОДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

Народжений 22-го травня 1909 р. на Буковині, адвокат, журналіст, публіцист, провідний член і діяч суспільно-громадських та політичних організацій і член Метрополітальної Ради Української Православної Церкви в США.

Цією дорогою складаємо щиру подяку, в першій мірі, Блаженнішому Митрополитові МСТИСЛАВОВІ за очолення похоронних відправ та Членам ПУН, ОУН, Організаціям УНРуху, Громадським Організаціям, Друзям і Приятелям, які своєю участю в похоронних відправах звеличали пам'ять Покійного.

Сердечно дякуємо Всечеснішим отцям прот. Несторові Столярчукові, настоятелеві катедри св. Покрови в Савтфілд, Міч. (Детройт), о прот. Михайлові Кудановичеві, о. прот. Володимирові Мельникові, о. митроф. прот. Степанові Ганкевичеві, о. митроф. прот. Федорові Коваленкові, о. Бернардові Панчукові, ЧСВВ і о. Себастіянові Соболеві, ЧСВВ за відправлення Панахид, Заупокійної Божественної Літурґії та похоронних відправ в Савтфілд — Детройт та Всеч. о. Несторові Столярчукові та Всеч. о. Бернардові Панчукові за зворушливі прощальні слова.

Сердечно дякуємо оо. протопресвітерам А. Селепині, С. Білякові, Б. Желехівському, митроф. прот. Ф. Шпаченкові, о. прот. Ф.Істочинові, о. прот. В. Покотилові, о. Б. Панчукові, ЧСВВ та протодияконові В. Поліщукові за відправлення похоронних відправ у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Щиро дякуємо диригентам п. Інж. Петрові Китастому, Д-рові Юрієві Розгонові та маестрові Кирилові Цепенді та усім Хористам в Детройті і церковному Хорові в Бавнд Бруку за відспівання Заупокійних Божественних Літургій, Панахид та похоронних відправ.

Щиро дякуємо Прапороносцям Організацій та Друзям-Членам ОУН, ОДВУ та Українсько-Американської Палати Адвокатів, за несення домовини в Детройті та Бавнд Бруку, а членам ПУН, ОУН, Союзу Ветеранів Резистансу та Буковинського Куреня за почесну стійку біля домовини.

Щиро дякуємо Владиці Митрополитові Мстиславові за теплі прощальні слова над відкритою домовиною в церкві та п. М. Плавюкові, ПУН та през. М. Лівицькому, ДЦ УНР за прощальні слова на цвинтарі.

Сердечна подяка Організаціям ОДВУ і Б. О. в Детройті за уряджения трапези та ПУН і Організаціям УНРуху, в Бавнд Бруку. Дякуємо численним промовцям під час тризни, а саме в Детройті, яку провадив ред. М. Бажанський: о. Б. Панчукові, ЧСВВ, полк. інж. Ю. Артюшенкові, пані Наталії Іванків, проф. д-рові Марчукові, д-рові А. Жуковському, проф. Я. Кльованому, Ф. Федоренкові, мґр. О. Лісківській, д-р Марусі Бек, П. Філь, інж. С. Білому, д-р М. Климишиновій, Анастазії Волкер, ред. М. Смикові, д-рові Іванові Панчукові, о. прот. М. Кудановичеві — та під час тризни в Бавнд Бруку, Н. Дж., яку провадив П. Дорожинський: д-рові С. Галамаєві, ОУНр, ред. В. Біляїв, УРДП, проф. д-р Н. Пазуняк, СФУЖО, мґр. І. Базаркові, УККА, д-рові І. Флисові, УНС, Іванові Олексинові, УБС, ред. Іванові Кедрин-Рудницькому, СУЖА, Олексі Калиникові, СВУ, Леонідові Філеві, ІСНО, пані Дарії Бойдуник, УЗХ, пор. М. Шебец, Стрілецька Громада Канади, д-рові С. Кротюкові, СВРезистансу, сот. П. Войновському, Буковинський Курінь.

Сердечну подяку складаємо Друзям і Приятелям, які чисельно прибули, щоб своєю участю в похоронних відправах віддати останню прислугу Покійному, за їх вислови співчуття. Не маючи змоги окремо подякувати всім суспільно-громадським і політичним організаціям та Друзям і Приятелям за численні письмові вислови співчуття, цією дорогою складаємо нашу сердечну подяку. Зокрема, ми глибоко вдячні всім Друзям і Приятелям, які піддержали нас морально у хвилині нашого найбільшого болю і смутку.

Сердечно дякуємо Організаціям та Друзям за вінки і квіти й за жертви на добродійні цілі, Служби Божі і молитви.

•

Замість квітів у пам'ять Покійного жертвували на:

Визвольний Фонд	$335.00
„Українське Слово"	564.00
Комітет Оборони і Допомоги УЗХ	345.00
Харитативні цілі УЗХ	255.00
Патріярший Фонд	35.00
Фонд Катедри в Гарварді	25.00
Разом в Детройті	$1559.00

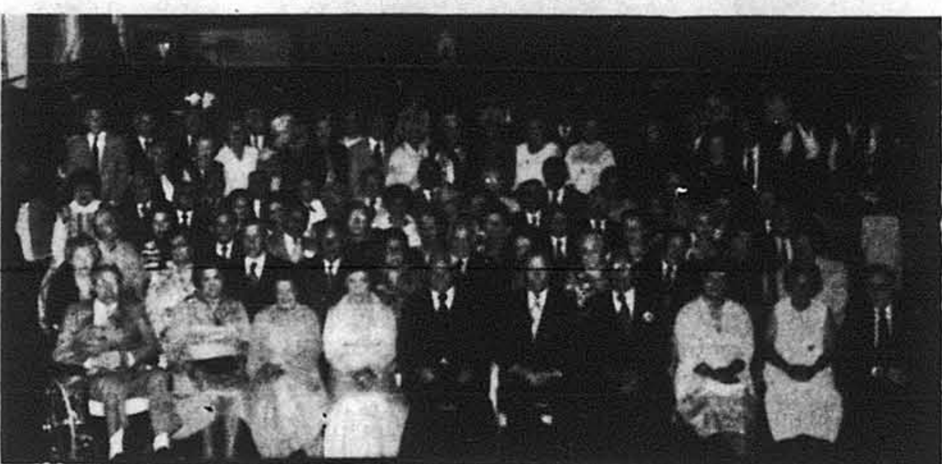
Під час тризни в Бавнд Бруку зложили на:

Комітет Оборони і Допомоги УЗХ	$275.00

Нехай Всевишній нагородить Вас всіх Своїми ласками! Прийміть наше щире українське Спасибі!

МАРІЯ — дружина
ОСТАП — син з дружиною МАРТОЮ
і Родина

5-ий З'їзд Сеньйорів УНСоюзу — превенційна медицина!

Учасники 5-го З'їзду Сеньйорів УНСоюзу

Міжнародне слово „превенційний" уживане часто в політиці і медицині. Щоби не допустити до загальної війни, бувають війни превенційні. У медицині, щоби не допустити до пошестей і різних хворіб, переводиться щеплення, вживається різного роду ліків, вітамінів чи піґулок.

З'їзди сеньйорів, а було їх уже п'ять є тими вітамінами, тією превенційною медициною для старшого організму. З'їзди вдержують не лише духовий зв'язок з УНСоюзом, вони є теж організаційним рам'ям, що допомагає внукам ставати членами Союзу. Цей духовий зв'язок підносить мораль сеньйорів, лікує їх осамітненість, а як дух здоровий, то й серцю легше і навпаки „в здоровому тілі — здорова душа".

Перебуваючи на всіх п'ятьох з'їздах, я бачив як старі люди, а з ними і я — молодніли, дебатували, а як вдарила союзова оркестра, то й танцювали. Їх бенкети, гумор, мистецька програма — „нон плюс ультра!"

А якщо б не з'їзди, не могли б зустрінутися сеньйори з різних стейтів Америки і Канади і без цього товариського зв'язку була б тоді порожнеча в житті.

Були би тільки нарікання на ревматизм, біль ніг, біль хребта і іншої „мари". На з'їздах у великому товаристві забуваються різні турботи, а навіть душевна осамітненість.

Минулий З'їзд Сеньйорів був найкращим зі всіх, а сподіваємось, що шостий буде ще більше величавим!

А чи буде Дім для Сеньйорів на Союзівці, питають люди і як довго чекати, бож час йде, треба вже мати якісь пляни де їхати — на Фльориду, Арізону чи Союзівку? Дім Сеньйорів — це важлива справа, яку повинен здійснити УНСоюз, — заявив на 5-му З'їзді головний предсідник д-р Іван Флис. Треба йому вірити, він не кидає слів на вітер! А чи довго чекати? На Мороза ми чекали довго і хоча не було надії, але таки діждалися. Діждемося і Дому. Не треба втрачати надії, а організувати „Сінійор Павер" в УНСоюзі. Бо чим нас більше, тим наш голос буде сильніший. Тому не сумуйте, а „чір ап" сеньйори!

Степан Куропась

МИКОЛУ ЛІВИЦЬКОГО...

(Закінчення зі стор. 1)

екзилі): Микола Лівицький, віцепрезидент — Микола Степаненко, Голова Національної Ради — Володимир Біляїв. Далі прем'єр Уряду УНР, д-р Теофіль Леонтій подав склад Уряду, членів якого заприсягнув през. Микола Лівицький: М. Липовецький, Я. Рудницький, У. Самчук, К. Мандзенко, О. Лисяк, Р. Богатюк, Т. Онуферко, А. Сосна, А. Широкостеп, В. Федоренко, К. Луценко і О. Лимаренко.

Після заприсяження членів нового уряду УНРеспубліки, голова уряду д-р Теофіль Леонтій сказав своє експозе, в якому заявив, що всім відомі теперішні важкі обставини й тому чуда не треба сподіватися, але ціллю політики уряду буде: мобілізувати й координувати всі громадянські сили в ім'я кращого майбутнього українського народу й відновлення української державности. В тому ж дусі говорив також і новий голова УНРади ред. Володимир Біляїв.

УІІІ Сесію УНР закрив през. Микола Лівицький, після чого відспівано український національний гимн.

УЧАСНИКИ УІІІ-ОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

ПАРТІЙНИЙ СЕКТОР

УНДС: Олександер Бондарівський — Англія, Василь Татарський — Німеччина, Павло Волосевич — Канада.

УРДП: Галина Багряна — Німеччина, Володимир Біляїв — ЗСА, Іван Карнаух — Канада.

УНДО: Павло Кашинський — Німеччина, Іван Ковальський — Німеччина.

УСП: Іван Луцишин — Швайцарія, Степан Мокрій — Канада.

УНДО: Василь Федорончук — Італія.

ВИБОРЧИЙ СЕКТОР

З ЗСА: о. Степан Біляк, Стефанія Букшована, Константин Луценко, Микола Химич, Микола Шпитко, Павло Лимаренко, Юрій Храневич, Кость Степовий, о. Віталій Коваленко.

З Канади: Константин Теличко, Микола Липовецький, Ганна Янішевська, Галина Сенишин, Євген Оборонів, Олександер Сосна.

З Австралії: Іван Завада, Анатоль Верещака.

З Англії: Василь Бабицький, Федір Рибка, Яків Драй.

З Аргентини: Дмитро Безушко, Микола Синченко.

З Бельгії: Олекса Скиба.

З Німеччини: Антін Мельник.

НОМІНАЦІЙНИЙ СЕКТОР

З ЗСА: Роксоляна Потер, Орест Питляр, Ярослав Гайвас, Роман Богатюк, Олег Лисяк, Марта Кокольська, Андрій Олесіюк, Михайло Ліщинський, Василина Д. Шраменко.

З Канади: Улас Самчук, Ярослав Рудницький, Зоя Плітас.

З Німеччини: о. Демид Бурко, о. Степан Дмитришин, Григорій Бобенко, Надія Плющ.

З Австралії: Василь Онуфрієнко.

Партійний сектор: — 11 голосів: Виборчий сектор — 24 голоси; Номінаційний сектор — 17 голосів. Разом — 52 голоси.

Країни, в яких перебувають постійно члени УНРади: ЗСА — 18, Канада — 12, Німеччина — 10, Англія — 4, Австралія — 3, Аргентина — 2, Бельгія — 1, Швайцарія — 1, Італія — 1. З того 43 члени УНР є чоловіки, а 9 членів УНР є жінки.

Особисто присутніми на Сесії було 45 членів УНРади, 7 членів з поважних причин не могли взяти особистої участи і передали свої голоси іншим членам згідно припису Виборчого Регуляміну.

Появилась Ювілейна Книга у 75-річчя Вільмінгтонської парафії

Кожного року на теренах українських поселень у ЗСА появляються менш або більш обширні Ювілейні Книги наших парафій, із яких читачі довідуються про історію оснування даної парафії, які парохи й в якому часі були душпастирями, коли побудовано наші храми, серед яких труднощів йшла релігійна чи суспільно-громадська праця в даній парахії, хто з громадян-мирян з даної парафії своєї жертвенною працею заслуговує на тривку пам'ять. І ми вже так звикли до шабльонового укладу цих ювілейних парафіяльних книг, у яких більша частина сторінок складається з побажань чи оголошень (які до речі приносять матеріяльну користь і оплачують кошти друку такої книги), що часто затрачуємо основну мету такої книжки, а саме: ці парафіяльні ювілейні книги — це цеголки до історії нашої Церкви в ЗСА, такі 25-50 чи 75-літні ювілеї наших парафій — це не лише бенкет чи академія, це відзначування станів як релігійно-церковного росту, так і національно-суспільного розвитку українців в ЗСА. І коли ми під цим кутом підійдемо до недавньо виданої Ювілейної Книги „У 75-ліття української католицкої церкви св. О. Николая в Вільмінгтоні" (накладом парафії — парох о. Р. Дубицький, редактор д-р Олександер Лужницький, стор. 335 в цьому велика кількість світлин, в кольорах). Ця Ювілейна Книга нашої Вільмінгтонської парафії надрукована й мистецько оформлена (друкарське оформлення мистця Василя Дорошенка, обгортки Степана Диця) жертвенність наших парафіян є оригінальна й варта з уваги не лише з огляду на підбір матеріялу, тобто всесторонній опис початків, історії і розвитку як самої парафії, так і усіх освітніх і суспільних організацій у Вільмінгтоні, але теж і з уваги на „джерельну статтю (з мапами й статистичними даними англійською мовою) „Історія українців в Делавері" редактори книги, д-ра О. Лужницького (стор. 257-296). Це вперше маємо зібрані історичні дані українського поселення в Делавері не лише від 1900-их років, але теж і по місцевостях окремих поселень.

Перу цього автора належить серія сильветок-життєписів парохів і адміністраторів Вільмінгтону (із світлинами, (стор. 3-32) як теж і головна стаття (українською мовою) „У відданості, вірі і любові" (стор. 33-86), в якій на основі архівних джерел (метрикальні книжки парафії, протоколи й архів філядельфійського Собору та судові акти) подано науково опрацьовану історію парафії. Англійською мовою нарис історії парафії у Вільмінгтоні подав М. Марущак.

Та правдивою новістю — і сміливо можемо сказати, що це вперше появився на сторінках ювілейних парафіяльних шкіл цього роду розділ — є генеологія парафіян враз із світлинами їхніх родин і енциклопедично поданими даними про час прибуття до ЗСА, звідкіля прибули, де жили й з ким подружені батьки і ін. (Опрацювали цей розділ українською та англійською мовами Олександер і Марія Лужницькі) включно від якого року є членами парафії у Вільмінгтоні. Цей розділ це, може єдиний у своїм роді, історичний документ українського поселення на американській землі, попри якого ні один дослідник української еміґрації в ЗСА мовчки не перейде.

Книгу відкривають привіти, між якими є привіт від Патріярха і Кардинала Отця Йосифа (з дня 14-го квітня 1978), в якому читаємо „крім найкращих побажань і запевнення молитов" подяку за „благословенний цей Ювілей" та за те, „що Ваші предки і Ви не згубилися в чужому морі, а зберегли віру, зберегли і полюбили свій обряд".

Співробітничили у цій цінній оригінальній двомовній Ювілейній Книзі, крім пароха о. Р. Дубицького та головного редактора д-ра О. Лужницького, д-р Т. Г. Куницький (спогад про СБ Митр. Андрея), В. Біянський, М. Марущак, Ст. Матвійків, Лідія Гарванко, Ірина Щерба, Катерина Гусак, Сандра Дзвоник, Ірина Книгиницька і Петро Щерба.

Склад Комітету видання Ювілейної Книги парафії св. о. Николая у Вільмінгтоні, Дел.,: Вілліям Біянський — скарбник, Марія Букай-референт преси, Лідія Гарванко — референт світлин, о. Роман Дубицький — голова, Олександер Лужницький — головний редактор Михайло Марущак — референт англійських статтей, Степан Матвійків — секретар, Ірина Щерба — заступник секретаря. Референти молоді: Марко Мурований, Марта Матвійків та Лев Корженівський. Вільний член — Е. Щерба.

Коли ж візьмемо до уваги, що в березні 1977 року Комітет приступив до праці (стор. 84) і до півтора року (Ювілейна Книга появилась в жовтні 1978 року) зібрано весь величезний матеріял та придбано потрібні фонди видання книги, то парохові церкви св. о. Николая о. Р. Дубицькому й усім його парафіянам належаться щирі ґратуляції за цей цінний вклад в історію Української Католицької Церкви в ЗСА.

Т. Ф.

Зустріч із Надією Світличною у Сиракюзах

Дня 20-го травня ц.р., у Сиракюзах, Н. Й. відбулася у нашій громаді зустріч з п-і Надією Світличною. Цю зустріч зорганізував Відділ УККА при співпраці жіночих і молодечих організацій. Пані Надія — перша зі правозахисників, звільнених із комуно-большевицької неволі, прибула до нашої громади, що її зустріла тепло й сердечно.

Цю зустріч започатковано вже на летовищі, де двоє малих дітей Галя Ємець (СУМ) і Данилко Шипилявий (Пласт) привітали п-і Надію і її молодшого синочка Івасика квітами, а телевізійна станція русло ч. 5, яка за стараннам Зенка Карпишина прибула на летовище, й там же перевела інтерв'ю. Перекладачем був інж. Орест Грицик. У пополудневих і вечірніх телевізійних передачах можна було побачити п-і Надію під час її виходу з літака, а теж передано деякі інформації, які були темою інтерв'ю.

Зустріч із громадянством відбулася о год. 5-ій по полудні у вщерть виповненій залі Українського Народного Дому. За головним столом коло п-і Надії Світличної сиділи о. митр. В. Середович, о. протопресв. Іван Данилевич, о. Б. Кінь, д-р О. Ґудзяк — голова місцевого Відділу УККА, Едвард Новаковскі — представник посадника міста і п. Раєн — представник повітової леґіслятури.

Перекладач інж. Орест Грицик у телевізійно-пресовому інтерв'ю із п-і Надією Світличною у Сиракюзах.

Перед початком запляннованої програми представники американської місцевої преси і телевізійна станція русло ч. 3 перевели інтерв'ю з п-і Надією, а саму зустріч започатковано відспіванням „Христос Воскрес".

Зустріч, якою і пізніше проводив відкрив д-р О. Ґудзяк. На початку промовляли американські представники, а відтак складали привіти представники жіночих і молодечих організацій, а саме: Від „Золотого Хреста"- Михайлина Величко, від 68-го Відділу СУА — Фалина Войтович, від ОЖ ОЧСУ — Марія Карпишин, від 85-го Відділу СУА — Надія Цвях, від Українського Православного Сестрицтва — Марфа Кравець, від СУМ — Славка Тимків, а від Пласту — Леся Гурська. Від української громади в Ютиці склала привіт Ярослава Томич.

Марія Логаза представила зібраній громаді дорогу гостю, накресливши її біографію та зілюструвавши короткий протяг часу її перебування на еміграції.

Пані Надія Світлична у своїй доповіді, виголошеній із питомими їй спокоєм і рівновагою духа, розповіла про сучасне положення в Україні, про долю політичних в'язнів і засланців, про свій побут у мордовському концтаборі, а звертаючись до молоді зацитувала слова В. Симоненка: „Можна все на світі вибирати, сину. Вибрати не можна тільки Батьківщину."

Опісля ставлено п-і Надії багато різних запитів, на які вона відповідала всім вичерпно.

За кавою, чаєм і солодким продовжувалися запити і відповіді, а після закінчення програми багато людей підходили до п-і Надії, щоби стиснути їй руку та особисто познайомитися.

Пізнім вечером закінчено цю милу зустріч, яка надовго залишиться в пам'яті чотирьох сотень учасників.

Крім двох телевізійних станцій місцева преса, а саме щоденник „Гералд Джорнал" і „Поуст Стандард" подали інформації про п-і Надію Світличну, враз з її світлиною, як теж про теперішнє невідрадне положення в Україні.

М-я Л.

Надзвичайні Загальні Збори Відділу УККА в Рочестері

У неділю, 27-го травня ц. р., відбулися Надзвичайні Загальні Збори Відділу УККА на залі церкви Св. Богоявлення при участи 70 членів-платників Національного Датку, представників місцевих товариств, організацій і установ. Надзвичайні Загальні Збори були властиво продовженням Загальних Зборів, що відбулися в квітні, але їх треба було відкласти, бо не можна було вибрати Управи.

Для ведення Зборів обрано Президію в такому складі: Михайло Єйна голова та Василь Базюк — секретар. Зараз приступлено до вибору Нової Управи, кандидатів, що їх подав Михайло Єйно і на яких присутні однодушно погодилися. Ось повний склад нової Управи Відділу: президент — адв. Вілліям Андрушин, голова — Роман Куціль, секретар — Андрій Яріш, скарбник — Іван Боднар, культурно-освітній референт — Микола Єйна, заступник культ.-осв. референта — Євген Кулик, референт Народного Фонду — Микола Ґудзоватий, господар — Микола Лилак. Члени Управи: Марта Шмігель, Стефанія Павлович, інж. Любомир Шмігель, Євген Лилак, Юрій Ганушевський. Контрольна комісія: Михайло Ейна — голова, Михайло Малинівський і Остап Захарків — члени. Товариський суд: проф. Борис Губка, д-р Іван Кіндрат, Михайло Лялько; збірщики Народного Фонду: Михайло Малинівський, Микола Ґудзоватий, Михайло Лялька, Володимир Біловус, Микола Лилак, Іван Лучканич. Звітодавці ствердили, що Відділ вклав багато праці в збірці Народного Фонду і СКВУ. Імпрези, що їх влаштовував Відділ пройшли успішно — як Листопадове свято, свято Державности й Соборности, Шевченківська Академія. Відділ також був спонзором концерту хору „Гомін" і танцювального ансамблю „Орлик" з Англії, як рівнож останній концерт Капелі Бандуристів влаштований стараннам Відділу, пройшов дуже успішно.

Почавши з 6-го травня ц. р. Відділ передає кожної неділі одногодинну радіопрограму на станції WWWG — 1460 AM від год. 7-8 вечора. Радіопрограму провадять Марта Шмігель і Євген Лилак. Внедовзі ці радіопередачі будуть від год. 8-9-ої вечора. Спонзорами радіопрограми УККА є: Українська Кредитова Спілка, Андрій Чорнобіль, п-ство Люба і Любомир Шміглі — власники „Luba Liquor Store", Михайло Єйна, п. Плюта.

П. А.

РІК ДИТИНИ Й ЩО ДАЛІ?

(Закінчення зі стор. 2)

ня проблем „сексу", часто некомпетентними педагогами, бо те, ніби то навчання розпалює непотрібно дитячу невинну уяву, скривлює поняття, приспішує незрілу зрілість, провокує до зайвих експериментів, не відраджує, а пропагує секс з усіма запобігаючими середниками.

Тут теж конечна поважно закроєна акція проти ненормальних фільмів, порнографії, злих книжок, телевізійних гнилих передач, гльорифікації зручних нападів на банки, втечі з в'язниць, хитрих отруєнь і т. д., що шкодить молодим організмам напевно не менше азбесту.

Учителів-гомосексуалістів не сміє по школах бути. Введення більшої дисципліни, пошанування вчителів, респект для старших, послух, ввічливість, що їх сьогодні так дуже молоді бракує, можна б також спільними заходами привернути однією лінією, одним неподільним фронтом, і одними, хай навіть і гострими санкціями.

Не тільки той обдаровує, хто дає. Вмійте, даючи, в ім'я любови, й відобрати де треба, тоді обдаруємо молодь, з нагоди Року Дитини, мультімільйоновими дарунком, здоров'ям дитячої душі.

КОСМІЧНИМИ СЛІДАМИ Е. ДЕНІКЕНА

(Закінчення зі стор. 2)

„Генезис" 6:2 згадує також, що сини Адама побачили дочки людей, що мали гарні обличчя і вони взяли їх за свої жінки. Це становить безсумнівний доказ про те, що люди існували вже на землі перед приїздом Адама і Еви, і що це були люди Кам'яної Доби. Леґенда про Рай створилася — мовляв, — тому, що коли Адам приїхав на землю, він привіз з собою зразки овочевих дерев, які для них були чимось новим і непонятним.

Останні знахідки археологів Ізраїля відносно початків вирощування винограду та оливки, вказують на те, що їх вперше культивовано на Близькім Сході приблизно 6,000 років тому, цебто менш більше в тому часі, коли Адам приїхав на землю.

Еріх фон Денікен по прочитанні книжки д-ра Ґінсбурґа, сказав, що він зробив незалежно від нього досліди текстів цитованих джерел та прийшов до тих самих висновків, а саме, що Адам та Ева були астронавтами, які причалили на землі в космічнім кораблі...

Співачка О. Бринь...

(Закінчення зі стор. 1)

товуватиме це як професійна сила — співоча, чи як доповідач, вчитель, чи просто для правильного віддихання, бо все це для підвищення життьового тонусу".

Бажанням пані Оксани є теж виступити з вокальними концертами перед американською публікою, щоб передати красу і багатство українського мистецтва, щоб спонукати чужинців призадуматись над його існуванням.

Крім концертових виступів і викладів у пані Оксани — широкий діяпазон зацікавлень і діяльности: вона є членом Спілки Українських Журналістів Америки і Канади, членом Асоціяції Акторів на Північну Америку і Канаду, членом Крайової Американської Асоціяції Вчителів Співу та належить до Північної Американської Асоціяції.

У неї музикальні діти. Її дочка Галина виступала в ролі Дідони в опері „Дідона і Еней" Пурсела у Норвестерн коледжі в Ст. Полі. Вона також є заступником керівника у дитячому театрі в Міннеаполісі, диригує і співає. Син пані Оксани, Марко уже 14-річним юнаком був диригентом юнацької симфонічної оркестри у Міннеаполісі, виїхавши з нею в турне по Румунії. Сьогодні він — композитор і аранжер джазової оркестри.

Пані Оксана Бринь виявила своє велике бажання — зустрінутись із театральними професійними силами, щоб поділитись своєю працею — своїми ідеями і напрямними, щоб спільно призадуматись, наскільки вони сприємливі на американському ґрунті.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН ЛЮБИНСЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 206 Т-ва Запорозька Січ в Woonsocket, R.I., помер 30 березня 1979 р., на 75-му р. ж. Нар. в Cumberland, R.I. і став членом УНС в 1953 р. Полишив у смутку дружину, брата і 3 сестри. Похорон відбувся 2 квітня ц. р. на цвинтарі св. Степана в Manville, R.I.

Вічна Йому Пам'ять!
Л. Гардінк, секр.

КАТЕРИНА МІЛЯНЦ, членка УНС Відд. ч. 481 Т-ва ім. І. Франка в Carnegie, Pa., померла 31 березня 1979 р. на 59-му р. ж. Нар. в Carnegie, Pa. і стала членкою УНС в 1938 р. Полишила в смутку мужа Івана, синів Івана М. і Михайла Александра, доньок Катерину і Анну Марію, брата і сестру. Похорон відбувся 14 квітня ц. р. на цвинтарі Пресв. Трійці в Carnegie, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!
Гелен Возняк, секр.

СТЕНЛІ ХОДАНЬ, член УНС Відд. ч. 127 Б-ва св. Миколая в Боффало, Н. Й., помер 14 січня 1979 р. на 62-му р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС в 1951 р. Полишив у смутку дружину Ірену, батьків Романа і Нелю, 4 внуків, 3 братів і сестру. Похорон відбувся 17 січня ц. р. на цвинтарі Holy Cross, Lackawanna, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!
Мери А. Гараус, секр.

ІВАН ГОРГОТА, член УНС Відд. ч. 127 Б-ва св. Миколая в Боффало, Н. Й., помер 19 березня 1979 р. на 59 р. ж. Нар. в Боффало, Н. Й. і став членом УНС в 1937 р. Полишив у смутку дружину Юлію, доньку Ґейл, внуків і родину. Похорон відбувся 22 березня ц. р. на цвинтарі Holy Cross, Lackawanna, N.Y.

Вічна Йому Пам'ять!
Мери А. Гараус, секр.

ЮРІЙ КОЛЬБА, член УНС Відд. ч. 143 Т-ва Любов в Great Meadows, N.J., помер 5-го грудня 1978 р. на 85-му р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС в 1933 р. Полишив у смутку сина Андрія. Похорон відбувся 8 грудня м. р. на цвинтарі в Great Meadows, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар